

Paul Martial:

Under kriget organiseras solidaritet i Sudan

[Ur [International Viewpoint](#), 28 mars 2024. Ursprungligen publicerad i [l'Anticapitaliste](#).
Översättning från engelska, Göran Källqvist.]

Mitt under kriget mellan de två rivaliserande fraktionerna ger unga människor humanitär hjälp till befolkningen via nätverk som har upprättats av motståndskommittéerna.

I nästan 1 år nu har de Sudanesiska väpnade styrkorna (SAF) som leds av Al-Burhan, och Snabbinsatsstyrkorna (RSF), under ledning av Hemedti, stridit mot varandra, och dragit ner Sudan i avgrunden efter att de dessförinnan hade underblåst en statskupp tillsammans.

Humanitär kris

Offren är som alltid civilbefolkningen. Många har flytt från krigszonerna, som i de två städerna nära huvudstaden Khartoum, där de Sudanesiska väpnade styrkorna har lyckats återerövra Omdurman och försöker nå fram till den RSF-ockuperade Bahri.

De som inte har kunna fly bombas och misshandlas av soldater från båda sidor. FN beräknar att 8 miljoner människor har tvångsflyttats och att 20 miljoner saknar mat, en situation som snabbt kan leda till "den värsta livsmedelskrisen i världen". I synnerhet som de krigförande avvisar alla tankar på vapenvila eller att inrätta en humanitär korridor för att tillåta leveranser av livsmedel och mediciner. Al-Burhan vägrar envist att tillåta hjälp att komma in via Tchad till folket i Darfur.

Akutmottagningar

Det är aktivisterna i motståndskommittéerna som är den sudanesiska revolutionens grundbultar, och de fortsätter sitt arbete genom solidaritetsaktioner. Som ett resultat av det har akutmottagningar upprättats över hela landet, som fungerar som tillfälliga bostäder, behandlingsrum och matsalar. De finansieras av donatorer i landet och av landsflyktingar via bankappar i mobilen, som Bankak. Att internet ligger nere har fått allvarliga konsekvenser och har hindrat förnödenheter från att komma fram. RSF i Khartoum stängde ner nätverket för att tvinga tekniker att rusta upp det i Darfur, som är ett av deras starkaste fästen. De frivilliga i dessa gräsrotsgrupper är ofta ungdomar, och de är måltavla både för armén och RSF. De anklagas för att hjälpa motståndarsidan och är framförallt kända för att ha varit aktivister mot diktaturen.

Den envisa revolutionen

Genom sina nätverk kan dessa gräsrotsgrupper möta befolkningens behov, som att hjälpa familjer att ta sig ut från områden där strider rasar, hitta en elektriker till en trasig anläggning, bränsle till ambulanser eller till vårdcentralernas generatorer. De har just börjat få ekonomiskt stöd från de stora humanitära organisationerna. Grupperna är ett svar på att staten har misslyckats. Det gällde för motståndskommittéerna redan när Al-Burhan och Hemedti ledde landet, och gäller än mer idag. De självstyrande grupperna symboliserar den sudanesiska revolutionens envishet och verkar vara ett trovärdigt alternativ till den våldsamma och korruperade sudanesiska eliten.